

Парадокс је још већи него што наслов сугерише: реч је о националном поразу због изборне победе.

Економски токови до краја ове године угрозиће суверенитет Србије на начин који је једино надмашило проглашење отцепљења Косова и Метохије.

То што Влада зове економском политиком земље, панично је сакупљање новца за надолазеће изборе и делимично, сасвим спорадично и невољно, гашење пожара.

Ради монетарне стабилности задужили смо се 2,9 милијарди евра код ММФ-а. Од европских фондова задужили смо се још за око 500 милиона евра којима ће се финансирати углавном инфраструктурни пројекти, што значи да ће носиоци тих послова бити стране фирме. Буџет омогућава Влади да се задужи за још око милијарду евра и држава то већ чини преузимајући гаранције код пословних банака и издајући хартије од вредности. На тај начин је државно задужење само у једној години повећано за око 4,5 милијарди евра.

Сва та средства се троше за спорадично гашење пожара. Време пролази. Никакви структурни потези измене макро-економског амбијента се не повлаче.

Тензија расте.

Владајућа групација излаз види у добијању средстава која би била довољна да се купи бирачко тело за још једне изборе. Милијарду евра ће владајућа групација добити продајом Телекома Немцима и још милијарду ће добити од Руса, с тим да та милијарда по логици здравог разума мора бити гарантована неким уступцима у ЕПС-у.

Те две милијарде ће, а не укидање виза, бити главни адут на предстојећим изборима за владајућу групацију. Избори ће буквално појести обе милијарде, а да никаквих структурних помака неће бити.

Тако ћемо у 2009. години остати без НИС-а, Телекома и у суштини без ЕПС-а и, истовремено, са нагло повећаним дуговима. Забележићемо велики пад у имовини и истовремено пораст дугова. Без иједног решеног структурног проблема наше привреде.

Корачајући из грешке у грешку, ова власт је у 2009. години произвела (неки догађаји ће се тек догодити, али суштински су се већ догодили, само чекају прави тренутак да буду објављени) огроман ударац за суверенитет Србије.

Када будете слушали хвалоспеве наших политичара како су још једном показали да је криза у Србији много блажа него у окружењу искључиво захваљујућу њиховој генијалности и пожртвовању, када сакупе две милијарде о којима сам говорио, знајте да смо сву своју глупост и неодговорност пребацили на сопствену децу и унуке. Зарад два месеца изборне кампање.

За нас у Србији се поставља само једно питање: да ли ми на то пристајемо?